



Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1104

11.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Toinen vallankumous Nide II: Kansan valtio

Osa 1

ESIPUHE

"Kansan valtio" on toinen teos ohjelmallisesta kirjoituksestani tulevasta toisesta vallankumouksesta.

Ensimmäinen osa, "Glaube und Kampf" (Usko ja taistelu), käsitteli pääasiassa nuoremman sukupolven kansallissosialistien maailmankuvaa; tällä kertaa kyse on kaikkien saksalaisten uuden valtakunnan muodosta ja suunnittelusta.

Tärkein vaatimuksemme päivittäisessä poliittisessa taistelussa on:

"LIFT NS BAN!"

Sillä ilman uudistetun kansallissosialistisen Saksan työväenpuolueen vapaata kehitystä ei tule olemaan kansallista uudelleensyntymistä. Tämä tavoite, joka on kiistaton toverien piirissä, törmää kuitenkin vielä laajalti ymmärtämättömyyteen suuren yleisön keskuudessa:

Tyytymättömyys jähmettyneeseen puoluejärjestelmään kasvaa, ja kansallissosialismiin suhtaudutaan yhä enemmän myös myönteisessä valossa. Kansallissosialismia on kuitenkin liiankin taipuvainen pitämään hallinnan

muotona, joka katosi jäljettömiin vuonna 1945, eikä aatteena, jolla on vastaus nykyhetken ja tulevaisuuden ongelmiin. Kasvava kiinnostus Adolf Hitleriä, hänen aatettaan ja valtiotaan kohtaan on siis enemmänkin historiallista kuin poliittista. Meidän on muutettava tämä, jos haluamme, että meidät otetaan vakavasti kansan keskuudessa vallankumouksellisena voimana.

Emme enää halua, että meitä pidetään "univormufetisisteinä", "Hitlerin harlekineina", vaan torjumme vasemmiston hengen iskulauseen. Suunnittelemme vallankumousta oikealta ja osoitamme elävän liikkeen perinteen ja muutoksen, jonka unelmia ei ole haudattu:

Unelmia laista ja vapaudesta, elintilasta ja maailmanvallasta, rodusta ja kansakunnasta, länsimaasta ja juutalaiskysymyksen lopullisesta ratkaisusta, kolmannesta tiestä kapitalismin ja kommunismin tuolle puolen, Volksgemeinschaft der Deutschenista.

Haluan valaa nämä unelmat kiinteään muotoon tämän toisen teoksen puitteissa, en luodakseni dogmia - emme ole sokeita dogmatisteja - vaan piirtääkseni uuden, kauniimman Saksan ääriviivat. En ole tekemässä valtiofilosofiaa, en laatimassa hallitusohjelmaa, mutta aivan kuten oli välttämätöntä esittää uudelleen aattemme periaatteet muuttamatta maailmankatsomusta ideologiaksi, niin on myös meidän esitettävä ajatuksemme tulevaisuuden kansallissosialistisesta kansankansanvaltiosta, mutta pakottamatta siten moniarvoista kansanliikettä pakkopaitaan. Yksityiskohdat jäävät vallankumouksellisen kehityksen varaan, mutta periaatteet on ilmaistava.

Jotkut toverit syyttävät minua kenties siitä, että haluan väärentää tai tulkita uudelleen totuuksia ja ajatuksia, jotka on kirjattu Mein Kampfissa ikuisiksi ajoiksi. Mikään ei voisi olla kauempana ajatuksistani!

Johtaja Adolf Hitler, hänen työnsä ja elämänsä, on ja pysyy korkeimpana auktoriteettina ja saavuttamattomana esikuvana jokaiselle todelliselle kansallissosialistille, - mutta aika ei pysähdy; aatteen ja liikkeen on kyettävä muuttumaan luopumatta sen vuoksi periaatteistaan; katolinen kirkko on osoittanut meille tämän vuosisatojen ajan.

Ja meillä - kansallisella ja sosialistisella nuorisolla miehitetyssä ja murskatussa maassa - on oikeus miettiä, miten pääsemme voittoon. Nostalgia ei korvaa politiikkaa!

Niinpä valitsin termin alaotsikoksi:

Kansallissosialismi Louis Napoleonin ja Mao Tse-tungin välillä, mikä saattaa

tuntua vieraannuttavalta joillekin vanhoille kampanjoijille. En tietenkään väitä, että suuren korsikalaisen veljenpoika ja menestyksekkäs kiinalainen vallankumouksellinen olisivat olleet kansallissosialisteja, vaikka yhtymäkohtia bonapartismiin ja maolaisuuteen varmasti löytyykin. Mutta kyse on jostain muusta:

Ludvig Napoleonin toinen Ranskan valtakunta on meille todiste siitä, että suuri sankari - huolimatta epäonnistumisestaan valtopolitiikassa - voi innostaa pienempiä lapsenlapsia onnistuneeseen uudelleenjärjestelyyn.

Mutta Mao Tse-tung osoitti meille, että vallankumouksen ei välttämättä tarvitse päättyä byrokraattisten puoluevirkeilijöiden kylläiseen ja itsetyytyväiseen "uuteen luokkaan". Hän osoitti vallankumouksellisille kaikkialla maailmassa, että alati uudistuva puolue voi karkottaa taantumuksen uhkaavat vaarat. Kolmas poliittinen esikuva valtakuntamme säteilevän uudestisyntymisen muotoilussa on kuitenkin oltava Ernst Röhm, SA:n esikuntapäällikkö, joka loi "toisen vallankumouksen" käsitteen ja antoi henkensä sen puolesta.

Kaikki tämä saa kuitenkin merkityksensä vain Adolf Hitlerin titaanisen hahmon ja Suur-Saksan valtakunnan muistoa vasten, joka kahdentoista vuoden ajan täytti saksalaisten kaipuun - kaipuun suuruuteen, arvokkuuteen, kunniaan, vapauteen ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen - ja joka kaatui vihollisten ylivoimaisuuteen ja taantumuksen petokseen. Isiemme perintö elää meissä.

Jonain päivänä koston päivä koittaa!

Toistan joiltakin osin sen, mitä olin jo todennut "Usko ja taistelu" -kirjassa, mutta nyt näemme sen eri yhteydessä; muuten tohtori Goebbels on opettanut meille, että totuutta ei voi kertoa tarpeeksi usein.

Kirjoitan näitä rivejä myös vankeuteni aikana ja olen tietoinen avoimen sanani vaaroista.

Mutta minä olen vapaa syntyjäni! Olen saksalainen - en miehittäjä tasavaltalainen! Mitä minä välitän vuoden 45 voittajien poliittisista pakkopaidoista? Minä puhun mielipiteeni!

Kyse on Saksasta. Kuka haluaa raukkamaisesti pysyä taka-alalla?

AURINKO EI KOSKAAN LASKE MEILLE!

1. VALTA

"Imperiumi on rauha!" - Louis Napoleon

Historiallinen esimerkki: toinen valtakunta

Vuonna 1815 Napoleon kukistui lopullisesti.

Waterloon taistelu - Ranskan puolella joka tapauksessa vain nuorten, kokemattomien poikien ja Euroopan vuosia kestäneen sodan vanhojen veteraanien teurastus - oli hävitty; suuri korsikalainen karkotettiin Pyhälle Helenalle, jossa hän kuoli katkerana ja yksinäisenä vuosia myöhemmin.

Hänen tappionsa, hänen kuolemansa myötä - näytti siltä - myös hänen unelmansa kuolivat. Ranskan mahtava valtakunta, joka oli peittänyt sodalla koko Euroopan ja lopulta hallinnut sitä, murtui. Hänestä ei jäänyt jälkeäkään. Napoleonin valtakunnan symbolit, arvonimet ja aatteet kiellettiin kaikkialla Euroopassa - jopa hävinneessä ja nöyryytetyssä Ranskassa. Kotkat makasivat historian tomussa, haudattuna verivirtojen ja voittajien kirousten alle.

Keisarikunnan marsalkoita ja arvohenkilöitä vainottiin ja he elivät kurjaa elämää, elleivät he palvelleet järjestelmää, jonka voittajat olivat määritelleet Ranskalle - Ancienin hallintoa, taantumuksellista kuninkaallista hallintoa. Kruununperijä, Napoleonin ainoa poika, kasvatettiin itävaltalaisena prinssinä ja kuoli nuorena.

Ranskalaiset, jotka olivat keisarin aikana olleet mantereen herroja, jotka olivat innokkaasti kannustaneet keisariaan loiston ja menestyksen päivinä lähes katkeraan loppuun asti, olivat saaneet kuiviinsa verta. Hänen armeijansa pääosa oli jäänyt Venäjälle, kaartilaiset olivat uhranneet itsensä viimeisessä taistelussa - ilman menestystä ja näennäisesti ilman tarkoitusta. Satojatuhansia parhaita oli kaatunut, ja silti keisari oli hävinnyt.

Ranskassa puhuttiin Caesar-maniasta, verisestä pedosta, suuruudenhullusta, joka oli uhrannut kansansa hillittömälle henkilökohtaiselle kunnianhimolle, turhalle kunnianhimolle. Ne, jotka vielä korottivat ääntään entisen hallinnon puolustamiseksi, joka oli kadonnut jäljettömiin, pyyhkiytynyt pois maan päältä, olivat vaarassa joutua yleisen mielipiteen tai restauraation kätyreiden repimiksi. Keisarille uskollisia, rohkeita ja toivottomia oli vain vähän. Keisarikunta - se oli ollut olemassa vain kymmenen vuotta - oli unelma. Toteutumaton kaipuu harvoille uskollisille, kestäetty painajainen useimmille. -

Vuosia myöhemmin, kun keisarin arkku siirretään Pyhältä Helenalta Pariisiin, ihmisten mieliala on muuttunut. Vanhat huudot "*Vive l'empereur!* - *Kauan eläköön keisari!*"

Suuren vainajan veljet ja marsalkat seisovat arkun edessä historiallisissa univormuissaan. Mutta se oli vain melankoliaa, ei tulevaisuutta. Yleisön - joka ei suinkaan ollut kansan enemmistö - huudot olivat kuolleelle miehelle, jonka voitoista oli jäljellä vain muisto. Ei ollut perillistä eikä toivoa uudesta alusta. Miltä sen piti näyttää?

Kaikki Euroopan valtiot olivat sopineet, etteivät ne enää koskaan sietäisi Napoleonia Ranskan kansakunnan johdossa; ne tukivat korruptoitunutta kuningaskuntaa kaikin voimin. Tämä järjestelmä ei ollut erityisen suosittu kansan keskuudessa, mutta se takasi tietynlaisen vaurauden, taloudellisen vakauden ja rauhan. Ja se varoitti lakkaamatta niistä kauheista seurauksista, jotka väistämättä seuraisivat bonapartismista, joka oli jo kerran tuonut kansakunnalle katastrofin. Jokainen keisarille uskollisten heikkojen ryhmien liike murskattiin. Kansa pysyi välinpitämättömänä.

Kaukaisessa Sveitsissä istui tuohon aikaan nuori mies, jolla oli outoja, hulluja unelmia; hänen äidinkiелensä - ranska - hän puhui oudolla, saksalaisella aksentilla, ja Ranskassa häneltä kiellettiin pääsy maahan. Hänen nimensä oli Louis Napoleon, keisarin veljenpoika.

Hän ei ollut nero, mutta ei tyhmäkään. Hän ei ollut valloittava, kaikkialle vetoava persoonallisuus kuten hänen setänsä, mutta hänellä oli rohkeutta: rohkeutta tulla hulluksi!

Eikö ollutkin hullua, että tämä nuori seikkailija esitti vaatimuksia Ranskan keisarilliselle valtaistuimelle? Useimmat ihmiset vain nauroivat, jotkut seurasivat hänen toimintaansa epäluuloisesti, vain muutama tuhat ihmistä uskoi häneen:

Napoleonin sotien veteraanit ja muutamat nuoret, jotka luulivat tukehtuvansa lähtevän kuningaskunnan tunkkaiseen porvarilliseen aikakauteen. Naureskelijat olivat oikeassa: prinssin kaksi naurettavaa vallankaappausyritystä epäonnistuvat surkeasti; toinen johtaa hänen pidätykseen ja vuosien vankeuteen, josta hän lopulta onnistuu pakenemaan ulkomaille jättäen jälkeensä unelmiensa rauniot.

Kolmekymmentä vuotta imperiumin päättymisen jälkeen restauraation vakaus alkoi hiipua. Taloudelliset vaikeudet kasvoivat, työläiset ja nuorisot kapinoivat, kuningas pakeni.

Vuonna 1848, 33 vuotta Waterloon jälkeen, vallankumous on voittoisa.

Bonapartistit olivat vain osa tätä vallankumouksellista vapausliikettä, eivätkä suinkaan sen suurin osa. Pikemminkin pieni vähemmistö uneksijoita ja seikkailijoita, mutta kiellot olivat vihdoinkin kaatuneet! Vielä tuskin kukaan piti

uudistettua keisarikuntaa mahdollisena - vain harvat toivoivat sitä, mutta bonapartistit saivat nyt avoimesti muistella kuolleen keisarin saavutuksia ja suuruutta, ja näinä kuukausina Napoleonista tuli vihdoin kansallissankari. Hän on pysynyt sellaisena tähän päivään asti.

Saman vuoden presidentinvaalit toivat nuorelle tasavallalle sensaation. Kukaan maan lukuisista poliittisista ryhmistä ei ollut odottanut tätä :

Louis Napoleon, jota tuskin kukaan Ranskassa tunsikaan henkilökohtaisesti, jonka kannattajat olivat esiintyneet avoimesti ensimmäistä kertaa vuosikymmeniä kestäneen kiellon jälkeen ja joka oli tähän asti tuonut itsensä ranskalaisten tietoisuuteen vain epäonnistuneiden seikkailujen kautta, valittiin presidentiksi ylivoimaisella enemmistöllä! "Ranska ei ole valinnut henkilöä vaan nimen - Napoleonin", sanoivat poliitikot.

Mutta lisää tuntemuksia seurasi. Yllättyneet ja järkyttyneet ulkovallat olivat avuttomia toteutuneen tosiasian edessä. Ne uhkasivat, että ne hyväksyisivät presidentti Napoleonin - mutta eivät koskaan keisari Napoleonina.

"Imperiumi merkitsee sotaa", sanottiin, ja prinssi presidentin vastustajat toistivat tämän Ranskassa miljoona kertaa. Heille kaikille keisarikunta merkitsi: sotaa, laajentuneita rajoja, jatkuvia taisteluita, alistettua Eurooppaa, uudistettua maailmanimperiumia roomalaisen perinteen mukaisesti. Ulkomaat eivät voineet hyväksyä tätä, ja ranskalaiset itse pelkäsivät uutta versiota kaikkien valtioiden tuhoamissodasta Napoleonin Ranskaa vastaan.

Näytti siltä, että prinssipresidentillä oli jäljellä vain kaksi tietä:

Ludvig Napoleon pystyi jatkamaan setänsä perintöä siinä, missä tämä oli epäonnistunut, ja aloittamaan sodan. Harva olisi seurannut häntä, ellei hän olisi perinyt keisarin sotilasneroa. Miten hän olisi voinut toivoa voittavansa siellä, missä suuri kuollut mies oli hävinnyt?

Toinen tapa oli luopua keisarillisesta valtaistuimesta ja muuttaa bonapartismi demokraattiseksi tasavaltalaiseksi liikkeeksi. Se olisi merkinnyt luopumista perustuksista.

Loulin Napoleon valitsi kolmannen tien, mikä hämmästytti kaikki, varmisti hänen paikkansa historiassa ja teki hänestä poliittisen esikuvan meille kansallissosialisteille. Hän kiersi maansa läpi ja ajoi Napoleonin valtakunnan uudistamista. Mutta jokainen hänen puheistaan päättyi uhmakkaaseen, aluksi uskomattomalta kuulostavaan julistukseen: "**Imperiumi on rauha!**"."

Ludvig Napoleon ei pettänyt suurta perintöä, johon hän tunsikaan olevansa sitoutunut,

vaan hän vain veti setänsä tappion seuraukset koskettamatta tämän mainetta tai muuttamatta tavoitteitaan:

- Ranska suurvaltana - mutta taloudellisen menestyksen ja teknisen kehityksen ansiosta.
- Muuta rajoja - mutta taloudellisen ja poliittisen painostuksen avulla.
- Ranska on maanosan ratkaiseva voima - mutta taitavalla diplomatialla.
- Roomalainen perinne - mutta ilman sotaa.

"Imperiumi on rauha!"

Louis Napoleon muistutti keisarin suurista sisäpoliittisista saavutuksista - hallinto, oikeudenhoito, kansan itsetuntemuksen ja itseluottamuksen lisääminen, kansallinen yhtenäisyys ja innostus - ja lupasi rakentaa niiden varaan.

"Imperiumi on rauha! Minulla, kuten keisarillakin, on suuria valloituksia tehtävänä", sanoi prinssipresidentti ja puhui sitten köyhyyden poistamisesta, teknisestä ja taloudellisesta edistyksestä sekä Ranskan sisäisestä suuruudesta.

Vuonna 1852 Ludvig Napoleon kumosi tasavallan perustuslain, ja kansanäänestyksessä ranskalaisten suuri enemmistö nimitti hänet keisarilliselle valtaistuimelle. Hän kutsui itseään Napoleon III:ksi. Ulkomaat pysyivät hiljaa. Mahdoton oli saavutettu:

37 vuotta Napoleonin täydellisen tappion ja hyljeksinnän jälkeen oli jälleen kerran Ranskan keisari Bonaparten suvusta!

Loppu on historiaa. Keisarikunnan aikana, joka pysyi vakaana siihen asti, kunnes Saksa hävisi sen sotilaallisesti vuonna 1870, Ranska edistyi valtavasti. Syntyi moderni Pariisi, rautatiet, maan avautuminen, teollistuminen, vuosikymmeniä kestänyt maanosan sovittelijan rooli. Louis Napoleon ei ollut nero, mutta hän teki velvollisuutensa ranskalaisena patrioottina ja suuren miehen perillisenä. Hänestä ei ole muistomerkkejä, hän on unohdettu.

Suurta Napoleonia, aikoinaan epäonnistuneelta vaikuttavaa keisaria, pidetään kuitenkin viime vuosisadan suurimpana ranskalaisena - ja luultavasti hän olikin. Se, minkä hän aloitti ja mitä hänen veljenpoikansa jatkoi nollapisteestä alkaen, muokkasi Ranskasta Grande Nationin.

Laki ja vapaus

Kansakunnan elämässä on kolme politiikan tasoa:

- Historiallinen tehtävä ja kansakunnan elämän tarkoitusperät
- Valtion, hallituksen ja talouden hallinto.
- Yksittäisen kansalaisen henkilökohtaisen elämänpiirin muokkaaminen.

Kun ajattelemme kansallissosialistista kansanvaltiota, ensimmäinen taso - historiallisen olemassaolomme merkitys - pakottaa meidät ajattelemaan. Aivan kuten yksilö epätoivoisesti luopuu onnestaan ja elämästään, jos hän ei onnistu täyttämään sitä mielekkyydellä, niin myös kansakunta joutuu itsetuhoon, jos se joutuu harhaan historiallisen tehtävänsä suhteen, ei enää näe itsessään mitään mielekkyyttä tai eri aistien taistelua massojen sielusta.

Tämä tilanne on silmiinpistävä länsimaiden demokraattisissa järjestelmissä. Ne kutsuvat itseään "pluralistiseksi yhteiskunnaksi", toisin sanoen ne myöntävät - vaikkakin vain teoriassa - täydellisen vapauden kaikille poliittisille, ideologisille ja uskonnollisille vakaumuksille. Olemme jo todenneet liberaalia kapitalismia koskevassa tutkimuksessamme, että tämä vapaus on hyvin rajoitettu esimerkiksi Saksan liittotasavallassa:

On olemassa niin sanottu "Vapauden demokraattinen perusjärjestys" (FDGO), jonka on tarkoitus olla miehitys-Saksan yhteiskunnan sitova perusta ja joka siten luo liberalistisen ideologisen valtion. Todellisuudessa FDGO:n tarkoituksena on vain pitää vallassa pieni kerros kansalle vieraita elementtejä.

Samalla kun demokraatit päivittäin laiminlyövät omat periaatteensa - esimerkiksi perusoikeuden mielipiteen- ja kokoontumisvapauteen - tavallisten ihmisten todelliset oikeudet puuttuvat kokonaan - esimerkiksi oikeus työhön - eikä kansalliseen elämäntyyliin edes pyritä, koska peruslain yhdistymiskäskey on hylätty täysin käytännön poliittisessa työssä.

Vaikka peruslaki ei ole edes teoriassa täysin huono, se ei selvästikään sovellu kansakuntamme yhteiseksi ideologiseksi perustaksi. Hallitsevan klikin vallan ylläpitäminen ilman visiota ja ilman päämäärää ei voi olla sitova perusta.

Jäljellä oleva vapaus, jota tällaiset ryhmät, joissa järjestelmä ei näe vihollista vaan vain eräänlaisen hovinarrin, voivat käyttää, riittää kuitenkin estämään kansamme yhtenäisyyden ja siten antamaan sen ajautua avuttomana tulevaisuuden kallioille.

Meille kansallissosialisteille länsimaiden oikeudellisella ja yhteiskunnallisella järjestelmällä voi siis olla vain välineellinen merkitys. Me tunnustamme demokraattien lait tahdossa poistaa ne, jotta kansalle tasoitettaisiin tietä turvattuun tulevaisuuteen. Meidän on etsittävä muualta völkiläisen olemassaolomme merkitys. Perusedellytys tälle merkitykselle on kuitenkin pelkkä kansakunnan olemassaolo. Laki ja vapaus ovat jakamattomia.

Myös Saksan kansan on saatava takaisin oikeutensa yhtenäisyyteen ja vapaus itsenäiseen kansalliseen elämäänsä muokkaamiseen. Niin kauan kuin Suur-Saksa ei ole järjestäytynyt toimintakykyiseksi valtioksi eikä sen olemassaoloa voida turvata rauhansopimuksilla, Saksan politiikka pysyy aina väliaikaisena ja epävarmana. Vain kansamme oikeuden ja vapauden pohjalta kansanvaltiota koskevat pohdintamme saavat merkityksensä.

Kuten aiemmin mainittiin, Suur-Saksa on kansamme luonnollinen oikeus. Taistelu Suur-Saksan puolesta on ratkaiseva koetinkivi:

Tämä osoittaa, kuka taistelee kansamme oikeuden ja vapauden puolesta ja kuka vain puhuu siitä. Suur-Saksan puolesta käytävässä taistelussa Saksan vapausliike on kokoontunut yhteen, ja tässä demokratia on jo menettänyt kaiken moraalisen oikeuden jatkaa kansamme kohtalon muokkaamista!

Maailmantilanne huomioon ottaen on anteeksiannettavaa, että jälleenyhdistyminen on jäänyt vaikeasti saavutettavaksi tavoitteeksi vielä yli kolmekymmentä vuotta välirauhan jälkeen. On kuitenkin rikos kansamme historiallista tehtävää vastaan, että demokraatit sallivat sen, että yhdistymistä ei nykyään pidetä tavoitteena eikä tehtävänä.



NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFFBAUORGANISATION

September 2008 Ausgabe 1273 28. April 2007 20.08

Der Kampf geht weiter !

Seitdem haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder aktiv als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abendessen von Massenmord, Völkermord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, das Kreuz der goldenen Ähre unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind einmütig aufeinander. Völkern und Rassenmengen stehen Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkern!

Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des heroischen Völkern ist heute noch viel größer als in die Vergangenheit!

Die vornehmste Aufgabe ist ohne Zweifel, das Volkstum – gegen alle weißen Völkern (1) – zu heilen. Keine Mittel und Eisenbahnen, Überlebende und Rassenmischung!

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Hintergrund", ob mit "Propagandaarbeit" bzw. "offiziell" oder auf einem "Schattensystem" anderer Art. Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottard Lank



TROTZ VERBOT NICHT TOT!



Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2002 (132)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NNK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofisia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro näkökseen tällaisten aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind ([truth.htm](http://www.mourningthescient.com/truth.htm)) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä. Toisen maailmansodan tutkiminen on vursinaisen mielenkiintoa. Eivät tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavaa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologi, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät haluaa tulla esiin. Vuosine jälkeen kerran kinnas internetin tiedon ja




the NEW ORDER

Number 176 (137) Founded 1978 April 26, 2007 13.08

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamations have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, ethnic cleansing, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or mass halls, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Lank



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä



SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Reichlich Himmeler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!

The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
Hitlerich Reifmann
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

The Sins of High Finance
Theodor Fritsch
IBARSE!

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO

Fight Back!



nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!